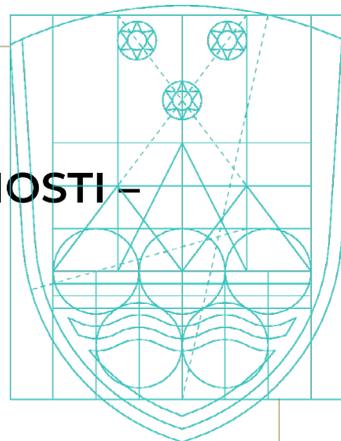

DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI –

25. JUNIJ

Praznujemo ...

Ob državnih praznikih si najprej rečemo: »Aha, spet bo prost dan!« Velikokrat skoraj ne pomislimo, zakaj praznujemo. Tudi praznik državnosti ni izjema, čeprav za naš, slovenski narod, obuja spomin na najpomembnejši dogodek v naši zgodovini, spomin na dan, ko smo prvič v zgodovini postali samostojni.

Na ta dan, 25. 6. 1991, smo tudi formalno razglasili neodvisnost. Tedanja skupščina Republike Slovenije jo je uresničila s sprejetjem Deklaracije o neodvisnosti Slovenije in Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Oba dokumenta sta bila pravni temelj, na katerem smo se Slovenci lahko odcepili od SFR Jugoslavije in prevzeli njene pristojnosti na svojem ozemlju, priznali obstoječe meje dotedanje SR Slovenije kot državne meje, zagotovili varstvo človekovih pravic vsem državljanom, pripadnikom manjšin pa posebno varstvo.

Kako pomembno je biti neodvisen, lahko posredno vidimo v težnjah nekaterih podjarmljenih evropskih narodov k neodvisnosti. Le kot samostojen narod namreč lahko poskrbiš za to, da ohraniš svoj jezik, navade, vrednote in norme, ki tvorijo tvojo enkratnost. Povsod po svetu lahko vidimo, kako se mali narodi trudijo, da se ne bi asimilirali z nadvladujočimi in po številu pripadnikov velikimi narodi, ki imajo svojo državnost.

Za razliko od Slovencev mnogim, tudi od nas večjim narodom, te želje ni uspelo uresničiti. Baski so se na primer že zdavnaj hoteli odcepiti od Španije, a ker politično to ni bilo mogoče, so zato posegli tudi po orožju in bili označeni kot teroristi (Baskovska separatistična organizacija ETA). Dandanašnji so se tudi Katalonci želeli odcepiti od Španije, pa so bili zatrti tako s politično kot tudi z vojaško silo. V Veliki Britaniji lahko vidimo, da so Angleži podjarmili Škote, Valižane in Irce. Škoti so že drugič glasovali o izstopu iz Združenega kraljestva.

Mogoče se vam, današnjim generacijam, neodvisnost ne zdi nekaj posebnega. Globalizacija in Evropska unija prinaša mladim zavest, da so del celote, da so prebivalci sveta in zato ne razumejo pomena neodvisnosti. McDonaldsovi hamburgerji imajo enak okus ne glede na to, v kateri državi tega sveta jih jemo. Vendar to ni vse, kar šteje. Vsak narod s svojo enkratnostjo in neponovljivostjo tvori lepoto tega sveta. Vrednota različnosti je vrednota široke, plemenite kulture. Vse skupaj bi lahko primerjali s šopkom rož. Nekaterim je všeč šopek enakih rož, drugemu pa je všeč šopek travniških rož, v katerem je vsaka roža drugačna. Predstavljajte si, kako osiromašen bi bil naš planet brez različnosti narodov.

Prav zaradi bogatenja sveta je bilo enkratno, da smo uspeli uresničiti svojo državnost. Svetu smo tako dali možnost, da občuduje naše moči in sposobnosti od športa in kulture do znanosti. Vsi se čudijo, kako smo lahko v športu npr. evropski prvaki, saj smo vsi skupaj po velikosti komaj enakovredni enemu izmed večjih evropskih mest.

Zato praznujmo!

In ne pozabimo, da je praznik naše državnosti dejansko praznik naše kulture, je praznik zavesti, da je Slovenija dežela vseh državljanov Slovenije.

Milan Casagrande